

Intervju med Mikael Landin, intervjuperson nr 47

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:52:46

Datum: 2018-09-14

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Sarauws rum, Ostindiska huset, Göteborgs Stadsmuseum

Tid: 13.00 – ca 14.00

Intervju med Mikael Landin

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:01]: Hallå, nu verkar det, säg något?

Talare 1 [00:00:04]: Hallå.

Intervjuare 1 [00:00:05]: Ja, men nu funkar det.

Talare 1 [00:00:06]: Ja vad bra.

Intervjuare 1 [00:00:07]: Bra.

Talare 1 [00:00:08]: Ja det är ju det där med tekniken. [skrattar 00:00:09]

Intervjuare 1 [00:00:10]: Ja, jag vet inte om det hände. Då så, då var det alltså Rolf Sossna som intervjuar Mikael Landin i Sarauws rum här på Ostindiska huset, och det är den 14e september 2018. Så, vi börjar med det formella då, vad heter du?

Talare 1 [00:00:28]: Mikael Landin.

Intervjuare 1 [00:00:32]: Ja, och hur gammal är du?

Talare 1 [00:00:33]: 34.

Intervjuare 1 [00:00:35]: Och vad för yrke eller sysselsättning eller?

Talare 1 [00:00:38]: Jag studerar biologi, precis på med mitt, eller ska börja på med mitt masterarbete igen, har varit lite uppehåll och så.

Intervjuare 1 [00:00:47]: Okej, var bor du någonstans?

Talare 1 [00:00:49]: Jag bor i Länsmansgården.

Intervjuare 1 [00:00:53]: Vilken adress?

Talare 1 [00:00:52]: Varmfrontsgatan 12.

Intervjuare 1 [00:00:58]: Okej, och var är du född någonstans?

Talare 1 [00:01:01]: Jag är född i Halmstad.

Intervjuare 1 [00:01:04]: Jaha.

Talare 1 [00:01:04]: Växte upp utanför Halmstad, Oskarström.

Intervjuare 1 [00:01:10]: Och hur hamnade du i Göteborg?

Talare 1 [00:01:11]: Ja [skrattar 00:01:12], det var ju för att jag ville börja plugga biologi, men sen är det också att min mamma, hon är född i Göteborg och uppvuxen här och mina brorsor började studera här också på Chalmers, och sen har jag varit mycket här också, jag är ju född med ryggmärksbräck och det innebär att man ofta, jag har varit ganska mycket här på kontroller och sånt på Sahlgrenska och på Bräcke Östergård som det heter då.

Intervjuare 1 [00:01:40]: Jaha, hur gammal var du när ni flyttade hit?

Talare 1 [00:01:43]: Ja, flyttade hit, det var väl typ 11 år sen jag flyttade hit för att studera.

Intervjuare 1 [00:01:49]: Men din mamma då, bor hon i Göteborg eller i Halmstad?

Talare 1 [00:01:52]: Nej hon bor, de flyttade ner då till Halmstad, ja, innan jag föddes.

Intervjuare 1 [00:01:58]: Jaha, men hon är kvar där alltså?

Talare 1 [00:02:01]: Ja, eller hon bor i Getinge mellan Falkenberg och Halmstad.

Intervjuare 1 [00:02:05]: Jaha, så hon har inga planer på att flytta tillbaka till Göteborg?

Talare 1 [00:02:08]: Jo, det har hon, när hon får råd, det är ju sådär nu.

Intervjuare 1 [00:02:11]: [skrattar 00:02:12]

Talare 1 [00:02:12]: Det är det som är så svårt, när man bor ensam i ett stort hus såhär, och det har hon råd med, men att flytta till lägenhet i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:02:21]: Även om hon sålde huset skulle inte det räcka till en lägenhet i Göteborg?

Talare 1 [00:02:26]: Nej, mm.

Intervjuare 1 [00:02:27]: Det är så?

Talare 1 [00:02:28]: Mm, det är också beroende på läget där och så, det är alltid så.

Intervjuare 1 [00:02:32]: Jo jo visst, det har jag också hört att man kan få en hel stor villa ute

på landet mot en liten lägenhet här i stan.

Talare 1 [00:02:36]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:02:40]: Men jag trodde att det var mer Norrland och glesbygden och så faktiskt.

Talare 1 [00:02:44]: Ja, nej men, det är så, ja.

Intervjuare 1 [00:02:45]: För det är inte så långt härifrån.

Talare 1 [00:02:47]: Nej, precis.

Intervjuare 1 [00:02:49]: Varför ska man bo i Göteborg då, förutom att studera?

Talare 1 [00:02:51]: Ja men här finns ju, jag tycker det är så schön bland, här finns alla möjliga sorters människor och som för mig också som är ganska samhällsengagerad då i övrigt så, det finns så mycket, det finns ju mycket att göra, mycket som jag som är lite mer aktivistisk kanske då, finns mycket aktivism, mycket att engagera sig i, mycket att syssla med.

Intervjuare 1 [00:03:14]: Ja, hur, du bor Länsmansgården, hur, finns det mycket, har du likasinnade där eller?

Talare 1 [00:03:21]: Det är så svårt, jag känner faktiskt inte så många där av mina grannar, utan det, för det är ju det i och med att jag bor där men jag pluggar inne i stan och sådär, ja har folk från, mina kompisar kommer från, bor ju liksom utspritt i stan.

Intervjuare 1 [00:03:38]: Jaha okej, för.

Talare 1 [00:03:41]: Så i och med att jag inte har vuxit upp där eller så, och gått i skolan här så.

Intervjuare 1 [00:03:46]: Ja men för jag intervjuade människor i Hammarkullen och då var det ett par aktivister där, och det lät ju som att de nästan, ja inte kanske hade flyttat dit därför, men det fanns en väldigt medvetenhet och väldigt mycket som hände där så.

Talare 1 [00:03:58]: Ja okej, ja jo men.

Intervjuare 1 [00:03:57]: Sen vet jag inte om det gäller alla, men de var liksom väldigt sådär så att.

Talare 1 [00:04:01]: Ja men det kan jag tänka mig ändå, Hammarkullen, känns som att det händer mycket där.

Intervjuare 1 [00:04:04]: Ja och det fanns tydligen så redan någon gång på 70-talet när det byggdes, att människor flyttade dit för att man ville åstadkomma någonting.

Talare 1 [00:04:07]: Ja men, det kanske.

Intervjuare 1 [00:04:10]: Men du är mer inne i stan då eller?

Talare 1 [00:04:13]: Ja, det har väl blivit så, eller hemma inne hos mig liksom [skrattar 00:04:17], men ja.

Intervjuare 1 [00:04:22]: Just det.

Talare 1 [00:04:23]: Men det finns ju en del där också, förut såhär när Pantrarna för förorten.

Intervjuare 1 [00:04:28]: Ja just det.

Talare 1 [00:04:29]: Var ju i Biskopsgården och så. Var jag med lite grann där men.

Intervjuare 1 [00:04:31]: Ja, är det alldeles i närheten?

Talare 1 [00:04:34]: Ja, det är det ju. Men jag vet inte, jag har inte hört något mer om det nu på ett tag så.

Intervjuare 1 [00:04:44]: De pratar ju mycket om segregationen och sånt, men är det något du märker av eller tänker på eller?

Talare 1 [00:04:49]: Alltså jag tänker, jag märker väl mer av skillnaden när jag, för jag bodde ju när jag flyttade till Göteborg så bodde jag mer centralt, i en studentlägenhet då, och där var ju mer, där var så väldigt vitt så att säga.

Intervjuare 1 [00:05:06]: Ja just det.

Talare 1 [00:05:07]: Vita svenskar och liksom, så att det är väl mer det att jag märkte skillnaden från där jag bor nu där det är folk från alla möjliga, av alla möjliga bakgrunder och sådär. Så det är mycket mer. Det, man brukar ju prata om att förorterna är segregerade, jag ser det mer tvärtom egentligen, för att det.

Intervjuare 1 [00:05:28]: Ja, visst är det så.

Talare 1 [00:05:29]: För det är mer innerstan som är mer enhetlig och.

Intervjuare 1 [00:05:33]: Ja, och de här mer välmående förorterna, Askim och de här.

Talare 1 [00:05:37]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:05:39]: Nej men precis, man ser nästan som att det är liktydigt med problem, klart de har andra problem där, så visst är det så.

Talare 1 [00:05:45]: Ja.

Intervjuare 1 [00:05:45]: Nej men jag tänker på, hur trivs du i din stadsdel?

Talare 1 [00:05:49]: Jag trivs jättebra, det gör jag liksom, och det är också så konstigt tycker jag att, men som när jag skulle titta på lägenheten så var ju det första jag, innan jag riktigt visste var det låg då, så när vi frågade oss fram så, den första jag mötte så att det inte var lönt att flytta dit, för det händer så mycket.

Intervjuare 1 [00:06:06]: Ja men precis.

Talare 1 [00:06:06]: Det var sex år sen eller vad det var, och det har ju hänt igen lite så, men det som jag har sett det är ju att det är så många vänliga människor och att det är så mycket, ja men som när jag kör i backar och sånt, så när jag bodde inne i stan så var det inte så mycket folk som reagerade, kanske någon som tyckte att jag var duktig som klarade av det eller såhär.

Intervjuare 1 [00:06:27]: Jaja.

Talare 1 [00:06:27]: Men nu, det är ofta, nästan jämnt som jag får frågor om jag behöver hjälp eller såhär.

Intervjuare 1 [00:06:34]: Okej.

Talare 1 [00:06:34]: Jag vet någon av de första gångerna jag var och handlade så såg jag när jag skulle betala så såg jag ett gäng unga killar då, de här som man skriver så mycket om i media, såhär stod och plockade, så tyckte jag, men är inte det mina grejor, såhär, så blev jag lite fundersam såhär, så kommer de såhär strax efteråt med kassar, hade de packat in mina grejor i kassar åt mig och hjälpte mig, så.

Intervjuare 1 [00:07:00]: [skrattar 00:07:01] Underbart.

Talare 1 [00:07:01]: Och jag blev ju så rörd så jag höll på att börja lipa liksom.

Intervjuare 1 [00:07:02]: Och skämdes lite att du hade haft såna tankar?

Talare 1 [00:07:06]: Ja men lite såhär.

Intervjuare 1 [00:07:08]: [skrattar 00:07:09]

Talare 1 [00:07:09]: Och det tycker jag på något sätt är, ja men det tycker jag man märker på något sätt när man närmar sig, också, när man kommer till Hisingen så, för min del, så också på spårvagnen här så att, det är då som folk börjar resa sig upp för äldre lite mer och sånt där.

Intervjuare 1 [00:07:25]: Det är ju också intressant, för jag vet inte om det är någonting, jag har hört andra som har pratat om det att de tycker att folk är så dåliga på att resa på sig, och är det någon som gör det så är det människor med en utländsk härkomst, medan här i Sverige på något vis så, det finns ju många olika vad ska man säga, rasism och diskriminering,

och åldersrasismen är ju väldigt stark här liksom, äldre är knappt värt någonting liksom sådär, och att man då skulle resa sig och låta en gammal människa sitta liksom det verkar inte finnas på kartan så. Är det något som du har tänkt?

Talare 1 [00:07:58]: Ja men det tycker jag man märker liksom successivt faktiskt [skrattar 00:08:00].

Intervjuare 1 [00:08:01]: Ja.

Talare 1 [00:08:02]: Så. Överhuvudtaget, att det känns som att man hjälps åt mer.

Intervjuare 1 [00:08:08]: Ja, okej. För Hisingen har jag förstått, har allting varit liksom, förr kallade man det Hisingbönder och det var liksom landet så va.

Talare 1 [00:08:14]: Ja, kan jag tänka mig, ja.

Intervjuare 1 [00:08:15]: Och det är klart, det var kanske innan broarna och sådär, att det var mer isolerat.

Talare 1 [00:08:21]: Mm, mm.

Intervjuare 1 [00:08:23]: Men, du läser, var ligger biologiska institutionen?

Talare 1 [00:08:26]: Ja det är ju zoologen mest då som jag har varit, och det är på Medicinarbacken.

Intervjuare 1 [00:08:33]: Jaja på Sahlgrenska där?

Talare 1 [00:08:34]: Ja, precis. Så att det är ju där jag har varit egentligen.

Intervjuare 1 [00:08:38]: Det är väldigt fint där?

Talare 1 [00:08:39]: Ja det är det.

Intervjuare 1 [00:08:41]: Är det några platser som du tycker speciellt mycket om i Göteborg?

Talare 1 [00:08:46]: Äh, jag måste säga Järntorget faktiskt och Olof Palmes plats, men det är också för att jag har såna väldigt speciella och starka minnen därifrån.

Intervjuare 1 [00:08:57]: Ja?

Talare 1 [00:08:59]: För, usch nu blev jag lite såhär, men 2014 så hörde jag talas om en, att det var ett antal asylsökande som hade samlats där för att och hungerstrejkade. Palestinier och framför allt från Gaza, och eftersom jag är engagerad för Gaza framför allt också, Palestina i övrigt, så vet jag liksom situationen och vet att det går liksom inte att komma tillbaka dit då, så när jag hörde om det så åkte jag genast dit för att kolla liksom vad det var och sådär. Sen blev det liksom bara att jag hamnade där och var med dem nästan varje dag,

och de hungerstrejkade i en månads tid.

Intervjuare 1 [00:09:41]: Det var ganska länge, ja, ja.

Talare 1 [00:09:43]: Ja, och så att och det blev ju lite såhär, för att ganska snabbt så kom det ju ambulanser och sånt dit, så då var jag tvungen att åka dit bara för att kolla hur det var med dem och så.

Intervjuare 1 [00:09:51]: Jaja.

Talare 1 [00:09:52]: Och det blev så speciell tid för mig det där, och jag kom så nära dem, och det var som, jag är väldigt känslomänniska som du såg, men där var det verkligen också så, alla känslor ställdes på spetsen, för det var en sån desperation och sån.

Intervjuare 1 [00:10:14]: Det var på riktigt verkligen.

Talare 1 [00:10:15]: Ja, precis, och det var ju verkligen det här att de dör hellre här än skickas tillbaka och dör där, så att säga.

Intervjuare 1 [00:10:24]: Hur gick det då?

Talare 1 [00:10:25]: Det är tre som fortfarande inte har fått någon form av uppehållstillstånd, men alla andra har som jag vet, det var nog 40 då, fått, nu i midsomras var det en av de senaste som fick för 12, 13 månader eller någonting, han var också specialfall, för han var född, alltså statslös, född flykting och har aldrig haft ett hemland liksom.

Intervjuare 1 [00:10:52]: Nej, nej.

Talare 1 [00:10:53]: Och då var det liksom, inget land ville ta emot honom, fanns ingenstans att skicka honom eller någonting heller. Ens att den desperationen och den kampen blev liksom så. Och sen var det också så galet, för det var musik där efter ett tag också, så på dagarna var det liksom desperation och killarna orkade inte med mycket, de låg i sina tält och vilade liksom, för de, och de blev så utmagrade, men sen på kvällen så var det musik, och avslutades nästan alltid med sån här dakke som är arabisk musik och dans då.

Intervjuare 1 [00:11:26]: Jaha [skrattar 00:11:27] .

Talare 1 [00:11:28]: Så det var liksom sån blandning av desperation och glädje.

Intervjuare 1 [00:11:31]: Men ni var många som var där liksom runt om och stödde dem då?

Talare 1 [00:11:35]: Ja, i början var det inte så många, men sen när musiken.

Intervjuare 1 [00:11:36]: Ja, just det.

Talare 1 [00:11:38]: Då då var det många.

Intervjuare 1 [00:11:39]: Det blev lite folkfest då.

Talare 1 [00:11:40]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:11:40]: Ja vad häftigt.

Talare 1 [00:11:42]: Ja, det var ju, Adam Tensta var där och Jose Gonzales var där också och spelade, så det blev ju verkligen, och det var det som var så, det blev så konstigt allting, just det här att ur en sån desperat situation så blev det folkfest också.

Intervjuare 1 [00:12:03]: Det kanske är lite grann så livet är, att det är liksom både och, det är inte varken eller.

Talare 1 [00:12:06]: Ja precis, nej och det var det som jag, jag kommer ihåg också jag skrev någon gång en Facebookstatus, för jag kände verkligen det, att om man letar efter livets mening, så just där och då, då fanns den på Järntorget liksom känner jag, liksom oavsett, så att.

Intervjuare 1 [00:12:26]: Häftigt.

Talare 1 [00:12:28]: Sen, efter det, jag har ju blivit sån, de har ju blivit mina bröder liksom efteråt.

Intervjuare 1 [00:12:31]: Ja, du har kontakt med många av dem?

Talare 1 [00:12:33]: Ja men det har jag, inte så mycket, men sen blev de, har de blivit utspridda, för de kom ju från alla möjliga håll i Sverige också så.

Intervjuare 1 [00:12:42]: Jaha det var inte bara från Göteborg då, nehej?

Talare 1 [00:12:43]: Nej, så att det är en del jag inte träffar, men de har ju Facebook.

Intervjuare 1 [00:12:49]: ja just det.

Talare 1 [00:12:50]: Sen är det häftigt också, en av killarna som jag har kontakt med, jag kom i kontakt med hans familj som var kvar i Gaza då, via Facebook och sånt då, för han hade en son som var duktig i skolan och kunde få chans att gå på en, jag fattade aldrig riktigt, de har ett annat skolsystem, men han fick möjlighet att gå i någon bättre skola eller fin skola eller sådär, men det kostade pengar som de inte hade, så då hjälpte jag till lite med det.

Intervjuare 1 [00:13:21]: Ja okej.

Talare 1 [00:13:22]: Och då fick jag ju som kontakt med dem, och sen då, alltså var det också sånt där man fick följa, jag fick, vaknade upp någon natt, fick meddelande att nu bombar de och sådär, du vet, det var barn i tioårsåldern. Och under någon sån period så hade pappan fått uppehållstillstånd och då fick familjen också för anhörig, ja.

Intervjuare 1 [00:13:45]: Ja?

Talare 1 [00:13:46]: Så de fick också uppehållstillstånd, men de kunde ju fortfarande inte komma hit, för de måste ut genom Egypten, och där är det svårt att bli genomsläppt, och sen hade de inte pengar för flygbiljett hit och sådär, så jag och en vän till mig, vi startade en insamling för biljetterna då, så, och för att jag, det började ju med just en sån där, vaknade upp en morgon och var rädd att någonting hade hänt, jag såg att de hade skrivit till mig då.

Intervjuare 1 [00:14:15]: Ja.

Talare 1 [00:14:16]: Så tänkte jag, att nej men nu måste jag köra igång någonting. Så på några veckor samlade vi ihop 15 000 för flygbiljetter till dem.

Intervjuare 1 [00:14:21]: Så de fick?

Talare 1 [00:14:24]: Japp, så de är i Uppsala nu. Så att. Och det är också såhär, det har blivit, det är mina bonusbarn liksom, så.

Intervjuare 1 [00:14:33]: Ja, just det.

Talare 1 [00:14:33]: Så att då blir det ju, ja det har blivit så väldigt mycket som har förändrats efterpå också, så att.

Intervjuare 1 [00:14:44]: Ja det är ju verkligen möten mellan människor så va.

Talare 1 [00:14:48]: Ja, precis, och det är väl det som Göteborg symboliserar för mig mycket också, har haft många möten här också som har varit sådär.

Intervjuare 1 [00:14:56]: Det var intressant, för att en utav frågorna är liksom, finns det en Göteborgsanda? Och i så fall vad är den? Och det sitter du ju och säger nu att?

Talare 1 [00:15:03]: Ja men, ja.

Intervjuare 1 [00:15:05]: Hur upplever du möten med människor att det liksom symboliserar Göteborg, det vill jag höra mer om?

Talare 1 [00:15:11]: Ja men för mig, men det är ju för att jag genom den här aktivismen att det händer grejor så har jag ju fått såna fantastiska möten.

Intervjuare 1 [00:15:17]: Ja okej.

Talare 1 [00:15:18]: Snubblat in i, och också som då 2015 när flyktingar kom.

Intervjuare 1 [00:15:24]: Ja just det.

Talare 1 [00:15:25]: Så var jag på centralen, och då blev det också såna möten som också blev så starka, och det var ju också bara människor som strömmade dit för att hjälpa till,

göra det så bra som möjligt, mötet, och där har jag då också fått bonusfamiljer, som, ska...

Intervjuare 1 [00:15:42]: Har du bott i någon annan stad än i Halmstad och Göteborg?

Talare 1 [00:15:46]: Jag bodde i Kristianstad också, gick på gymnasiet där faktiskt.

Intervjuare 1 [00:15:51]: Jaha.

Talare 1 [00:15:52]: För att.

Intervjuare 1 [00:15:53]: Det är klart att det är skillnad på, Göteborg är ändå en storstad och så, men hur tänker du om alltså, att leva i Skåne och?

Talare 1 [00:16:02]: Ja men där blev det lite speciellt för mig, för där gick jag, jag började där för det var en skola för personer med funktionshinder och så, men och just när jag gick på högstadiet i Halmstad så, det var inte alls anpassat för mig, så då blev jag ganska trött av det, så då kände jag att jag behövde liksom en vilopaus från det där då, men där blev det så mycket fokus på handikappet, så det blev lite för mycket åt det hållet istället.

Intervjuare 1 [00:16:31]: Jaha, slog över åt det hållet istället.

Talare 1 [00:16:35]: Ja, och det präglar väl min bild av staden också framför allt.

Intervjuare 1 [00:16:38]: Jaja.

Talare 1 [00:16:39]: Också för att riksgymnasiet som jag var, det var en så stor del av stan, så att, alltså jag har aldrig bott någonstans där jag sett så många rullstolar och såhär så.

Intervjuare 1 [00:16:47]: För folk kom från hela landet då då, jaha, jaha.

Talare 1 [00:16:51]: Ja. Och sen var det också det att när jag började där så, från början var det bara fysiskt handikapp som det handlade om, men sen ungefär samtidigt som jag började så var det också, med, ja men olika inlärningssvårigheter och massa sånt där, så det blev så väldigt blandat och det blev lite svårt.

Intervjuare 1 [00:17:11]: Det låter nästan lite konstigt, man samlar ihop alla liksom, som det är något fel på, så stoppar man om där.

Talare 1 [00:17:18]: Ja, precis, det blev lite för mycket så. Så vi var i små klasser också, vi var fyra i min klass, och alla låg liksom på helt olika nivåer, så.

Intervjuare 1 [00:17:29]: Jaja.

Talare 1 [00:17:29]: Så det blev väldigt svårt. Samtidigt så var det också väldigt fint för jag läste media där då, och det var det som var det stora där, så de hade en massa resurser faktiskt till det, så att man fick uppleva väldigt mycket sådär och filmade lokala galor med såhär schlagerkändisar och sådär, liksom.

Intervjuare 1 [00:17:51]: Jaja.

Talare 1 [00:17:53]: Också, och sen var det för mig också som alltid varit intresserad av djur så blev det fantastiskt också, jag var med i en fågelklubb där då, och där var det alltid så, i och med att där var det ju positivt att det var en liten stad, för då blev jag alltid liksom upp upphämtad av någon i bil och sådär som kunde skjutsa upp och sådär när man skulle ut på olika exkursioner och titta på fåglar och sådär då, så att...

Intervjuare 1 [00:18:21]: Alltså förut när du pratade om Göteborg så lät det nästan som att det var en liten stad också, det blir mer som nätverk då där man skapar sin egen närmiljö eller vad man ska uttrycka det.

Talare 1 [00:18:29]: Ja, jo men ja, det är det.

Intervjuare 1 [00:18:33]: Hur tänker du kring Göteborg, detta, för att just med tillgänglighet och kunna ta sig fram och sådär?

Talare 1 [00:18:42]: Mm, det är lite sådär, alltså jag är ju rätt så trött på det här med spårvagnarna, att man inte kan, alltså både det ena, jag läste någonstans att de håller på att fasar ur säger de gamla vagnarna, som ju är, jag tror de äldsta är från 50-talet.

Intervjuare 1 [00:19:00]: [skrattar 00:19:01]

Talare 1 [00:19:01]: Fortfarande då, och så håller man på och fasar ur, och 2022 skulle de sista.

Intervjuare 1 [00:19:08]: Okej.

Talare 1 [00:19:08]: Så jag tycker den utfasningen känns ju väldigt långsam, och sen är det också det här med informationen när, för alltså det står ju på skyltar på hållplatserna när det ska vara en tillgänglig och sådär, det finns en rullstolssymbol, och det brukar stämma, men däremot är det inte alltid, när det inte finns en handikappsymbol så kan det ändå vara en som är tillgänglig, så att är det då inte en handikappsymbol så är det alltid lite såhär att, är det lönt att vänta eller ska man kolla för på ett annat ställe eller.

Intervjuare 1 [00:19:40]: Alltså jag, det är inte för att jag vill försvara Göteborgs kollektivtrafik, jag cyklar i princip alltid för det är det enklaste och snabbaste sättet att ta sig fram men, jag förstår det som att de där gamla 50-talsvagnarna, det är väl egentligen ett misstag och det berodde på att de där italienska vagnarna inte höll måttet va.

Talare 1 [00:19:55]: Ja, ja de höll inte heller, nej precis.

Intervjuare 1 [00:19:58]: För det vet jag i och med att jag har barn och barnbarn sådär, som ska på med kärra, så det är samma läge, de är det ju bara att gå på, medan de gamla är hopplösa, då måste man ju ha hjälp för att komma på.

Talare 1 [00:20:09]: Ja, precis, ja, jag tror inte ens, jag får inte lov att sitta i rullstolen heller på dem har jag hört, för det är säkerhetsregler.

Intervjuare 1 [00:20:16]: Oj, jaha.

Talare 1 [00:20:18]: Och det är också sånt här som jag har varit irriterad på.

Intervjuare 1 [00:20:19]: Ja, det förstår jag.

Talare 1 [00:20:21]: Att det är liksom, en sorts regler för till exempel barnvagnar, de har ju hela den här barnvagnsutrymmet då. Och nu tror jag de har ändrat lite på det, lossat lite, men förut så var det bara en eller två handikappplatser och där var man tvungen att sitta.

Intervjuare 1 [00:20:38]: Och var det fullt där så var det full?

Talare 1 [00:20:39]: Ja.

Intervjuare 1 [00:20:39]: Ja okej.

Talare 1 [00:20:40]: Och medan barnvagnar hade ju hela den här gluggen liksom. Och jag tycker på något sätt att, rullstolar är väl inte mer osäkra än barnvagnar, och småbarn är väl ofta mer försvarslösa så att säga.

Intervjuare 1 [00:20:53]: Precis, ja. Men jag tänker på de här nya utskällda italienska vagnarna, men när de väl fungerar [skrattar 00:20:58] .

Talare 1 [00:20:59]: Ja, då är de väldigt bra [skrattar 00:21:01] .

Intervjuare 1 [00:21:02]: Det är ju ganska stort, för där kan man stå ett antal barnvagnar intill varandra va, så där finns det ju plats också .

Talare 1 [00:21:08]: Precis, och det är det som jag har varit lite irriterad på att även när det fanns plats så fick man inte förut i alla fall då sitta där utan man var tvungen att sitta liksom, ja, med ryggen mot färdriktningen och allt vad det är, och på ett sätt som jag inte heller tycker är riktigt säkert, därför att som min rullstol, den, den har ju mycket lättare att tippa som bakåt än åt sidan såhär till exempel.

Intervjuare 1 [00:21:34]: Jaha, har man inte tänkt på det eller?

Talare 1 [00:21:36]: Det känns som att man inte har gjort det, för det står också såhär att man ska ha påslagna bromsar och sånt, men för min del så även när jag har bra bromsar, vilket jag inte alltid har, så låser de ju hjulen, men rullstolen kan ändå, den är ändå så pass lätt så den kan ändå glida iväg då, och har man då den bromsad så kan inte, och den skulle glida iväg och välta bakåt, då kan jag inte parera, men har jag inte på bromsarna, då kan jag parera ifall den skulle hålla på och tippa bakåt, så.

Intervjuare 1 [00:22:08]: Men har det blivit en större tycker du medvetenhet, händer det

något, jag vet på museet hade man ju hit de här funkteknologerna för att titta på just tillgänglighet från olika aspekter och för olika, sådär?

Talare 1 [00:22:20]: Ja det känns som att det hände mycket förr, i jämförelse, för några år sen. Så hände det en del, men sen tycker jag också det är mycket som har hänt, det är mer att man, man har bättre förståelse och man pratar finare, men sen inte alltid som det...

Intervjuare 1 [00:22:35]: Som det händer något, nej.

Talare 1 [00:22:34]: Nej, precis.

Intervjuare 1 [00:22:36]: För jag tänker, det händer ju väldigt mycket här i stan, man bygger och det är överallt och de gräver upp och bostäder byggs och så, jag tänker att då, det här borde finnas med då?

Talare 1 [00:22:46]: Jo det tror jag ändå, att det som byggs nytt byggs nog bättre så, men.

Intervjuare 1 [00:22:51]: Ja för det finns en medvetenhet på ett annat sätt?

Talare 1 [00:22:53]: Jo, precis, däremot så är det, också sådär som jag blev lite irriterad på när man byggde om stadsbiblioteket, så är ju ingången såhär, då tyckte jag att då var det ju jättebra tillfälle att se till så att ingången, entrén, funkar bra för båda så att säga, så jag blev så irriterad när jag kom dit och såg att då hade de ju en stor trappa som de, det går ju lätt att ta sig in med rullstol, men de har en stor trappa som man måste köra runt, förbi hela den.

Intervjuare 1 [00:23:29]: Jaha.

Talare 1 [00:23:30]: Och det känns så onödigt, att när de ändå bygger om så, det hade varit väldigt trevligt om man kunde få ta samma väg som alla andra gör, det är också sånt här. Jag förstår ju det när man lägger till en anpassning eller så att det kan bli att man får ta en omväg, men när man bygger helt om eller såhär, så.

Intervjuare 1 [00:23:51]: Nej jag trodde att det fanns en större medvetenhet, sen är jag inte alls insatt, men jag trodde att man hade tagit, och även detta med cyklar och allting...

Talare 1 [00:23:56]: Ja, jo men, ja, jo men generellt finns det nog det, men, det finns brister fortfarande [skrattar 00:24:05].

Intervjuare 1 [00:24:07]: Jaja absolut. Men hur ser du på liksom Göteborg som stad för framtiden och hur känns det att bo här?

Talare 1 [00:24:13]: Ja men jag älskar att bo här, det gör jag, och sen, jag vet inte jag har tittat lite på de här planerna med ny, ny bro där och...

Intervjuare 1 [00:24:22]: Ja, just det.

Talare 1 [00:24:23]: Liksom såhär och lite såna grejor, och det tycker jag ser väldigt fint ut.

Sen får man alltid se hur det ser ut efter mot hur planerna ser ut, men det känns ju som att de tänker bra på det viset.

Intervjuare 1 [00:24:35]: Ja jag såg någon utställning på något byggplank där kring detta och där skrev de ungefär som att nu när vi ändå ska bygga en ny bro så kan vi väl liksom göra lite mer av det.

Talare 1 [00:24:45]: Ja, ja precis.

Intervjuare 1 [00:24:43]: Att dom fattat något här.

Talare 1 [00:24:47]: Precis, däremot så är väl, men det är väl kanske inte stan i sig, men just när de bygger så mycket nya bostäder och så, det är väldigt mycket som är bostadsrätter och fina lägenheter och sådär som, ja, som återigen då till exempel min mamma aldrig skulle ha råd, och det tycker jag är synd. Men det förstår jag som att det nya området där som skulle bli vid kanalen, att där var det tänkt att bli lite mer blandat tror jag, och det...

Intervjuare 1 [00:25:15]: Ja men jag tror jag läste någonting att man till och med hade krav på att det här skulle vara billiga eller åtminstone pris, lägre pris på hyresrätterna eller något sånt här.

Talare 1 [00:25:24]: Ja. Ja, det läste jag också någonstans, det blev jag väldigt glad över.

Intervjuare 1 [00:25:28]: Ja, för jag tror det är det som är grejen med den här blandningen då, all form utav segregation, även om man vill aldrig så väl, som du berättade den här skolan, det är inte bra alltså, utan jag tror att det är bra att blanda, alltså ha en blandning och mångfald.

Talare 1 [00:25:41]: Mm, ja precis. Det är samma som jag då, jag bor ju faktiskt i, det är bostadsrätt även om jag inte är så förtjust just i bostadsrätter sådär, men det är ju lite, det är lite det som jag är ute efter också, att ha en och annan bostadsrätt ute i de här förorterna som inte har så fint anseende, och sen ha billiga lägenheter inne i de fina områdena inne i stan, så att man har blandningen.

Intervjuare 1 [00:26:11]: Så du, du bor i bostadsrätt?

Talare 1 [00:26:12]: Ja, det är det.

Intervjuare 1 [00:26:13]: Är det många där ute där du bor?

Talare 1 [00:26:15]: Ja det kommer nya nu. Nej det som jag vet det är de här två husen nu som jag bor i ett av dem då, det var nybygge det var därför jag flyttade dit, för det var det enda som, också lite såhär som har med anpassning att göra, det var helt enkelt så att det var den första lägenhet som vi hittade som fungerade med rullstol.

Intervjuare 1 [00:26:35]: Jaha.

Talare 1 [00:26:36]: Och då var det som, då fanns den ju inte ens utan det var ju nybygge då, men, och bostadsrätt.

Intervjuare 1 [00:26:42]: Men vad lustigt, för jag åt lunch en kvinna här på, en ung tjej på museet, och hon har precis köpt sig en bostadsrätt och så och sa jag ville ju inte det egentligen, men det var ju, hade bott liksom hos kompisar, hemma hos morsan och liksom känt att jag vill ha mitt eget, och det var enda sättet, att tvingas in i det här, och det är också lite tragiskt då.

Talare 1 [00:27:01]: Ja, jag bodde i studentlägenhet före, men det funkade inte för mig heller att bo så pass litet och något som är lite lustigt förresten apropå det här med förorter och sådär, där kände jag mig betydligt mindre trygg än vad jag gör nu.

Intervjuare 1 [00:27:16]: Det var intressant.

Talare 1 [00:27:19]: Där hände det ju någon natt att jag vaknade upp, dels var det ju mycket festande och sånt så man fick svårt att sova, men det är ju en annan sak.

Intervjuare 1 [00:27:29]: [skrattar 00:27:29]

Talare 1 [00:27:29]: Men det var någon natt jag vet jag vaknade upp och då hade det kommit dit väktare utifrån och så hörde man att, släpp vapnet, var det någon som sa.

Intervjuare 1 [00:27:39]: Shit.

Talare 1 [00:27:41]: Och det var, jag har ju hört om skjutningar och sånt några hållplatser ifrån mig men jag har ju aldrig själv märkt någonting så, så att där var ju...

Intervjuare 1 [00:27:50]: Det var någon tjej jag pratade med som hade vuxit upp i, ja vilken förort det nu var, och hon hade aldrig fattat att det var farligt när hon var liten, det fick hon reda på efteråt liksom att det var ett problemområde och så liksom, så att det...

Talare 1 [00:28:02]: Ja men det kan jag tänka mig, blir ju lätt så.

Intervjuare 1 [00:28:05]: Det är väl lite grann det, vara vid fel plats vid fel tidpunkt.

Talare 1 [00:28:09]: Jo men precis.

Intervjuare 1 [00:28:10]: Att ha otur, faktiskt, det är så. Man ska inte förneka problemen, absolut, men.

Talare 1 [00:28:14]: Nej nej, de finns ju, det.

Intervjuare 1 [00:28:13]: Finns det några ställen i stan som du undviker, som du är rädd för eller?

Talare 1 [00:28:23]: Nja, det är väl, nej inte sådär, men det kan ju vara, jag menar, Andra

Lång är ju trevligt, det kan också vara otrevligt på vissa kvällar och sådär, men det är ju, och sen annars är det på spårvagnen jag har kunnat känna mig otrygg.

Intervjuare 1 [00:28:43]: Ja, okej.

Talare 1 [00:28:44]: Ibland, för där är ju ofta utslagna människor och kanske påverkade av ett eller annat, och också i och med att jag sitter på rullstolsplatsen så blir jag lite instängd sådär, och många som är också lite sådär, jag tror det hänger ihop med att, ja ofta är ju, utslagna människor kommer ofta fram och ska prata med mig, såhär.

Intervjuare 1 [00:29:08]: Okej.

Talare 1 [00:29:08]: Och känner man då, de flesta är ju hur schyssta som helst, men det finns ju vissa som man kan känna, den här vet jag inte riktigt om jag kan lita på och såhär, då, så att det har hänt ett par gånger att jag har hoppat av spårvagnen och byter för att det har känts...

Intervjuare 1 [00:29:23]: Att det är jobbigt?

Talare 1 [00:29:22]: Ja, såhär, obehagligt.

Intervjuare 1 [00:29:26]: Ja men det vet man ju själv om man hamnar bredvid en alkis, det finns ju både de som är tjötiga och bara jobbiga och de som liksom är otrevliga sådär.

Talare 1 [00:29:30]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:29:32]: Faktiskt, så.

Talare 1 [00:29:34]: Jag vet någon gång, jag var vid Järntorget och hade tagit ut pengar bara sådär, så passerade det någon som, jag såg att han hade problem liksom, men jag vet inte riktigt vad, men tänkte inte mer på det, sen plötsligt så när jag passerade honom så plötsligt så hade jag fått en lätt knytnäve i ansiktet, så att.

Intervjuare 1 [00:29:53]: Han var ute efter dina pengar då?

Talare 1 [00:29:54]: Nej, nej nej, jag tänkte det först, eller jag var lite medveten så, det är jag alltid när folk är runt omkring och så när jag tar ut pengar, men men det var bara, ja, han var väl, hade psykiska problem eller någonting eller om han var, ja.

Intervjuare 1 [00:30:07]: Men det hände inget mer då?

Talare 1 [00:30:10]: Nej, han bara gick förbi och slängde ut en näve i ansiktet på mig bara såhär.

Intervjuare 1 [00:30:15]: Jaha.

Talare 1 [00:30:16]: Men det har ju blivit så att efter det så, insåg att man kan, ja får ha lite

koll.

Intervjuare 1 [00:30:23]: Ja det är märkligt det där när man känner ibland att det är något som inte är bra, så tycker man, sådär kan jag väl inte känna och så kan det väl inte vara, fördomar.

Talare 1 [00:30:28]: Ja, för det var lite så jag kände också att.

Intervjuare 1 [00:30:32]: Ja, och sen visar det sig nästa alltid att det var rätt va, ja, det är märkligt. Vad är en göteborgare?

Talare 1 [00:30:41]: Det där är svårt, för det kände jag också, återigen till Järntorget, det har präglat mig mycket, att det här, att jag insåg då att det finns många, så många olika Göteborg på något sätt.

Intervjuare 1 [00:30:54]: Okej.

Talare 1 [00:30:55]: Det finns så många olika verkligheter.

Intervjuare 1 [00:30:58]: Ja, vad intressant.

Talare 1 [00:31:00]: För det kände jag också, för när jag var där så var också, en annan härlig sak var att romska kvinnor som ofta går omkring och ber om pengar just kring Järntorget, de samlades där när det var fest också och dansade runt och sådär, och dansade med de här killarna liksom, och det blev en sån, jag insåg att det blev ju, det är ju en helt parallell verklighet mot vad jag levde som student och mot kanske då rika människor också, en helt annan, så att det finns många olika sorters liksom.

Intervjuare 1 [00:31:36]: Ja.

Talare 1 [00:31:37]: Samma som, jag är ju sån här, jag har fått vänner från alla möjliga bakgrunder känns det som, så har jag också någon, eller för några veckor sen lärde jag känna en kille från också som då försörjer sig på att be om pengar utanför en affär, och han sover liksom i en trasig bil på en parkering.

Intervjuare 1 [00:31:58]: Jaha.

Talare 1 [00:31:59]: Så, han, för mig är ju han också göteborgare, och en asylsökare som sträcker, alltså det finns så många. Och det finns ju också de här som festar runt på de här fina ställena som en annan aldrig har råd med liksom, så det, men jag vet inte. Det är väl på något sätt blandningen av människor som är Göteborg för mig.

Intervjuare 1 [00:32:21]: Känner du dig som en göteborgare?

Talare 1 [00:32:25]: Ja, faktiskt, men ännu mer, jag är väl, jag har insett det att jag är mycket hallänning, och mycket göteborgare också, och jag har släkt i Bohuslän också, så att.

Intervjuare 1 [00:32:36]: Okej.

Talare 1 [00:32:37]: Jag är väl västkustare helt enkelt får jag säga [skrattar 00:32:40] .

Intervjuare 1 [00:32:40]: Jaja, det är på samma sida åtminstone.

Talare 1 [00:32:41]: Ja, precis. Det är liksom här, Halland, Göteborg och Bohuslän, som är mest hemma. Men jag älskar ju Göteborg och har svårt att se att jag skulle flytta härifrån.

Intervjuare 1 [00:32:53]: Du tänker stanna kvar?

Talare 1 [00:32:57]: Ja, jag tror det. Sen är det också det här att det finns mycket engagemang här, mycket samhällsengagemang och mycket sånt.

Intervjuare 1 [00:33:03]: Det finns olika alternativ som du säger va?

Talare 1 [00:33:04]: Ja, ja men precis.

Intervjuare 1 [00:33:05]: Subkulturer och sånt där?

Talare 1 [00:33:07]: Ja, och det finns liksom, ja, också som det finns såna här, ja vad är det det heter, det finns sån här grej där man har solidariskt kylskåp kan man säga, så att olika affärer, att man har ett kylskåp med varor som, där folk kan lägga varor eller där affärer kanske har varor som är sent datum eller något sånt där som de inte får sålt, där folk kan plocka åt sig och, så det finns.

Intervjuare 1 [00:33:36]: Men det vet jag, dom jag pratade med ute i Hammarkullen där, att det är på gång sånt där.

Talare 1 [00:33:40]: Ja, och det finns, så det finns så många såna idéer om sammanhållning på något sätt, att stötta utsatta människor, och det, det är ju, ja det gillar jag, det är det som jag brinner för mycket också.

Intervjuare 1 [00:33:53]: Jag har hört att det har blivit svårare, sån där dumpstring, att det har blivit svårare, det säger de.

Talare 1 [00:33:56]: Ja, just det, ja precis, jaja, ja det kan jag tänka mig.

Intervjuare 1 [00:33:59]: Att komma åt containrarna eller sådär va, å andra sidan så har tydligen affärerna börjat lämna ifrån sig saker istället för att kasta dem, alltså någonstans kan man känna att det ändå är, jag vet inte, jag är väl obotlig optimist, men att det, alltså en ökad medvetenhet är på gång.

Talare 1 [00:34:16]: Jo men ja, det är det som, det känns som att det är utveckling åt båda hållen på något sätt så [skrattar 00:34:22] .

Intervjuare 1 [00:34:24]: Ja, ja.

Talare 1 [00:34:25]: Så att jag känner också att det är en medvetenhet och en sammanhållning som växer, samtidigt som det också är, som jag ändå känner av, att det är någon sorts svaghetsförakt som också växer.

Intervjuare 1 [00:34:40]: Okej?

Talare 1 [00:34:41]: Som jag också tänker att det hänger ihop med också med såna här.

Intervjuare 1 [00:34:46]: Hur märker du det?

Talare 1 [00:34:48]: Ja men det, en grej är ju LSS, alltså det här, de som, lagen om stöd och service, att, att retoriken kring det har blivit hårdare, och också med flyktingar och såhär, att det, det är mer att utsatta människor ses mer som kostnader, och det är samma sak med det här med människor som tigger, att det är också så här, det är liksom bara problem, och jag tänker också att det är sånt som ligger bakom framgångar för SD och så.

Intervjuare 1 [00:35:24]: Ja, ja nej men det vet jag ju det här med att man skar ner på arbetslöshetsersättning och ändrar regler för sjukskrivning och sånt där.

Talare 1 [00:35:34]: Också att det till och med på sina håll är tillbaka, det är inte i Göteborg tror jag, men på sina håll annars, att det är tillbaka med såna här hem för funktionshindrade barn.

Intervjuare 1 [00:35:47]: Jaha, oj.

Talare 1 [00:35:48]: För att man inte anser sig ha råd med assistans och då kan inte familjerna ta hand om sina barn, de orkar inte med, och så att, får gå tillbaka till institutionella medel, eller institution.

Intervjuare 1 [00:36:04]: Det hörde jag någon som pratade om faktiskt för någon vecka sen, just detta, för hon hade en sån bakgrund, är de på väg tillbaks de här gamla barnhemmen.

Talare 1 [00:36:12]: Ja, precis, så att det är liksom hela den, och retoriken kring det som jag känner är, det tycker jag är skrämmande.

Intervjuare 1 [00:36:19]: Ja, men är det någonting som du tänker är speciellt för Göteborg eller i hela samhället?

Talare 1 [00:36:24]: Nej, nej nej det är nog hela samhället, så. Göteborg tror jag ändå är hyfsat, men sen är det också, jag har aldrig varit i samma behov på det viset, men.

Intervjuare 1 [00:36:38]: Men jag tänker det, jag känner igen lite av det här som du säger, har också hört av andra när man pratar om att världen håller på att polariseras, och det gäller inte bara Göteborg utan det gäller Sverige och liksom inte bara Sverige utan Europa, världen.

Talare 1 [00:36:49]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:36:48]: Att det, att den håller på och liksom spricker isär, tror du att vi är på väg dit eller hur ser du på framtiden?

Talare 1 [00:36:58]: Ja, nej jag, jag ser det väl så att det är bland annat min uppgift att se till att det inte blir så, faktiskt.

Intervjuare 1 [00:37:03]: [skrattar 00:37:03]

Talare 1 [00:37:04]: Alltså, ja men jag har alltid, jag tror det är därför jag pluggar biologi också, jag är ju sån där som har fått för mig att...

Intervjuare 1 [00:37:13]: Jaha.

Talare 1 [00:37:13]: Ja men det är lite sådär, jag ser mycket problem som vi människor ställer till med och som jag inte kan acceptera, och då har jag liksom två val, antingen accepterar jag det eller så måste man ju tro att det går att göra någonting åt det, och då måste jag vara en av de som försöker.

Intervjuare 1 [00:37:29]: Vad tänker du, hur tänker du biologin, vad är det, vad har du för plan där?

Talare 1 [00:37:33]: [skrattar 00:37:34] Det var också sådär rädda världen grej, nej men det jag skulle vilja jobba med det är väl på något sätt naturvård eller artbevarande på någon form. Jag vet inte, jag har ju gjort, gjorde kandidatarbetet på Nordens ark och gör masterarbetet där också.

Intervjuare 1 [00:37:52]: Jaha, det handlar mycket om utrotningshotade?

Talare 1 [00:37:54]: Ja, precis, och drömmen vore ju att kunna jobba med någonting där, men jag vågar inte riktigt tänka på det så men [skrattar 00:38:04], men jag vill ju, jag vill ju göra skillnad, jag vill ju kunna bidra med något så att säga, så.

Intervjuare 1 [00:38:12]: Så det handlar ju också om en mångfald då, att man?

Talare 1 [00:38:14]: Ja, precis, det är väl det som, mm.

Intervjuare 1 [00:38:18]: Ja det är mycket som behöver göras.

Talare 1 [00:38:19]: Ja, precis.

Intervjuare 1 [00:38:20]: Borde göras.

Talare 1 [00:38:22]: Ja, och, och om jag nu tycker det så får väl jag försöka göra mitt bästa liksom, men det gäller ju både naturen och mina medmänniskor.

Intervjuare 1 [00:38:32]: Ja, precis.

Talare 1 [00:38:33]: Och sen känner jag väl att jag kan inte göra mycket när det gäller mina medmänniskor i det stora hela, men men jag har mina, jag har mina vänner som jag kan stötta, och att se människor, det tror jag är, så det är väl därför som jag kommer i kontakt med människor som sitter och tigger till exempel, för att, dels så är det ju, jag menar de, de är ju ganska i jämnhöjd i och med att jag också sitter så [skrattar 00:39:00], det blir liksom naturligt för mig att...

Intervjuare 1 [00:39:02]: [skrattar 00:39:02] Du behöver inte böja dig ner?

Talare 1 [00:39:05]: Nej och, jag kan liksom inte, ögonkontakten är ju automatisk, och sen, kan jag inte hjälpa dem så kan jag i alla fall visa med mitt kroppsspråk att jag ser dig och jag bryr mig och tyvärr kan jag inte göra något just nu men, och det tror jag också betyder mycket, liksom.

Intervjuare 1 [00:39:22]: Mm, det låter ju som att ditt nätverk betyder mycket?

Talare 1 [00:39:26]: Ja men det gör det.

Intervjuare 1 [00:39:27]: Har du familj?

Talare 1 [00:39:30]: Inte, nej inga egna, så.

Intervjuare 1 [00:39:32]: Men din mamma, dina bröder och?

Talare 1 [00:39:31]: Ja, min, precis.

Intervjuare 1 [00:39:34]: Bor de i Göteborg, nej mamma?

Talare 1 [00:39:37]: Ja mina bröder bor i Göteborg, eller, ja Göteborg och Mölndal då, men [skrattar 00:39:44], och de betyder ju jättemycket också, så, det har varit otroligt stöd.

Intervjuare 1 [00:39:48]: Okej.

Talare 1 [00:39:49]: Men det är väl också en sån grej, att jag har ju gått igenom grejor också där jag behövt hjälp och stöd från andra, så jag vet vad det betyder liksom. Vill jag kunna finnas där för andra också. Men det, jag gick igenom i våras en ganska besvärlig operation som, med trycksår och sådär.

Intervjuare 1 [00:40:07]: Jaha.

Talare 1 [00:40:08]: Och det som höll igång mig då var ju stöd från familj och vänner, liksom, det är ju, utan dem som, hade jag inte funkade liksom.

Intervjuare 1 [00:40:17]: Och det var, förstår jag som fysiskt, alltså rent praktiskt, men även psykiskt, liksom, att orka då?

Talare 1 [00:40:21]: Ja, ja precis, ja. Precis. Hålla uppe humör och.

Intervjuare 1 [00:40:28]: Alltså vi kommer ju tillbaks hela tiden till det där att det är både och va.

Talare 1 [00:40:30]: Ja ja jo.

Intervjuare 1 [00:40:32]: Det är ju, på samma sätt som man kan tryckas ner kan man lyftas upp eller alltså, kontakt med människor.

Talare 1 [00:40:38]: Ja, ja absolut, nej men det är ju, det är ju det som är livet, så.

Intervjuare 1 [00:40:45]: Ja, ja, intressant.

Talare 1 [00:40:48]: Mm.

Intervjuare 1 [00:40:48]: Säg tre saker som är bra med Göteborg?

Talare 1 [00:40:54]: Oj [skrattar 00:40:55], jaa men här är ju vackert, tycker jag, är en sak. Och sen, ja men så är det väl mycket det också att det finns, det finns ändå mycket och den här sammanhållningen och solidariteten liksom som är, ja, som caféer måste jag också [skrattar 00:41:16], jag älskar att fika, men.

Intervjuare 1 [00:41:18]: [skrattar 00:41:19]

Talare 1 [00:41:19]: Inte bara caféer utan hela den caféandan på något sätt, fikande.

Intervjuare 1 [00:41:22]: Det är också något slags möte mellan människor, ja?

Talare 1 [00:41:26]: Ja, men det är också något som man förknippar mycket med Göteborg, att man sätter sig och fikar med kompisar och så, det.

Intervjuare 1 [00:41:33]: Ja, ja, de säger att det där tjöta är ett göteborgskt uttryck.

Talare 1 [00:41:37]: Ja [skrattar 00:41:38].

Intervjuare 1 [00:41:39]: Tre saker som är dåligt med Göteborg då?

Talare 1 [00:41:43]: Ja, men det är ju tillgängligheten får jag ändå säga, både med spårvagn men också att det är så mycket kullersten.

Intervjuare 1 [00:41:47]: Ja just det.

Talare 1 [00:41:49]: Som många har svårt att ta sig fram på, jag klarar ju själv det ganska bra men, jag har många vänner som inte, sen också med affärer, sen är det väl, även om, det är också såhär, sån fin sammanhållning här men det finns ju också har jag förstått mycket

motsättningar, alltså mycket, är ju knappt, ja i områden i alla fall, att det dras mycket med nazism och sånt kring, och sådär, och också, det hänger väl ihop, men också den här otroliga skillnaden som finns inom Göteborg, med olika områden och.

Intervjuare 1 [00:42:33]: Ja just det.

Talare 1 [00:42:35]: Den här klassiska med att man mellan två olika hållplatser lever helt olika länge och otroliga skillnader.

Intervjuare 1 [00:42:42]: Ja ja visst, ja.

Talare 1 [00:42:44]: Det är väl också en sån här, det har vi att jobba på.

Intervjuare 1 [00:42:47]: Ja. Absolut. Nej det är förvånansvärt när man hör om de klyftorna som är.

Talare 1 [00:42:54]: Ja. Ja. Just att det finns såna, det skulle kunna vara så otroligt bra, det är ju mycket som är bra men det är så mycket som skulle kunna vara så mycket bättre, för det finns ju så många bra förutsättningar.

Intervjuare 1 [00:43:04]: Finns möjligheter. Ja. Ja jo visst, men det är både och, igen då [skrattar 00:43:12] .

Talare 1 [00:43:12]: Ja precis, jaja.

Intervjuare 1 [00:43:14]: Hur rör du dig i staden, du sa att, du bor ute i Länsmansgården, men är mest inne i stan, det är där du läser?

Talare 1 [00:43:21]: Ja.

Intervjuare 1 [00:43:22]: Är det andra delar som du rör dig?

Talare 1 [00:43:25]: Äh.

Intervjuare 1 [00:43:26]: Eller aldrig åker till, eller finns det ställen som du åker ofta eller? Det behöver inte vara medvetet eller något val, sådär utan, jag åker inte dit för jag har inget där att göra eller?

Talare 1 [00:43:41]: Ja, ja men, det blir väl mycket, det blir väl mycket liksom från, ja men spårvagnen från hemifrån in till Brunnsparken kanske sen är det Järntorget eller då Medicinaregatan och sen blir det, sen blir det väl typ Mölndal och Kortedala där jag har brorsorna.

Intervjuare 1 [00:44:05]: Ja okej.

Talare 1 [00:44:06]: Annars är det väl kring, kring Järntorget, Brunnsparken som jag mycket träffar vänner och sådär. Hammarkullen är jag sällan.

Intervjuare 1 [00:44:19]: Ja. Ja det kanske är så att dit åker man om man ska göra något eller nåt slags skäl?

Talare 1 [00:44:24]: Ja precis, ja det är väl det att jag sällan har, och sen är det också, alltså jag har sällan saker jag ska göra på specifika platser annars då, sen är det väl också det att, återigen delvis med tillgängligheten och kollektivtrafik, så det blir på något sätt att motståndet mot att röra sig, undan de kända stråken så att säga, att det blir lite extra där för man vet inte hur det funkar utanför olika...

Intervjuare 1 [00:44:53]: Ja okej, men om du åker ut till havet och sådär? Jag trodde du skulle säga att en av sakerna som var med Göteborg är att det var havet.

Talare 1 [00:45:01]: [skrattar 00:45:01]

Intervjuare 1 [00:45:02]: Eftersom det tänkte jag betyder mycket för dig, men hur är det då, alltså, funkar det lätt eller är det också?

Talare 1 [00:45:08]: Ja det, nej, det är lite krångligt tycker jag, för det är nog oftast, ja men det är Saltholmen om man ska åka ut på öarna såhär och det där, dels att det tar lite tid och jag har för mig att det är ganska högt, alltså mellan hållplats och spårvagn där så är det ganska högt och jag, det funkar säkert med de här ramperna när de väl funkar, men jag har sällan tålamod till att använda dem.

Intervjuare 1 [00:45:39]: Precis, det är lite meckigt sådär, ja.

Talare 1 [00:45:41]: Ja, och sen, det är också sånt där som jag tycker är lite synd, att jag har inte hittat någon naturlig badplats som funkar för mig heller här vid havet, för att det är ofta, antingen så är det svårt att ta sig dit eller så, och sen vet jag att det finns något sånt här handikappbad men då blir det lite, återigen där att det blir för, för anpassat för mycket på något sätt.

Intervjuare 1 [00:46:05]: Men finns det inte, alltså, Länsmansgården rakt västerut där, eller..

Talare 1 [00:46:08]: Jo men där finns det, ja precis, det är väl också, där finns ju säkert men där är väl mer också att det är lite okända områden som är och så.

Intervjuare 1 [00:46:18]: Ja det är intressant, Torslanda är ju också västra Hisingen, men det är jätteskillnader alltså.

Talare 1 [00:46:23]: Ja, precis, ja. Det...

Intervjuare 1 [00:46:26]: Och det är, så är det i många stadsdelar har jag sett när jag tittat på kartan här nu att det finns ju båda såna här väldigt välmående och mindre välmående områden i samma stadsdel.

Talare 1 [00:46:34]: Jo precis.

Intervjuare 1 [00:46:36]: Så det är lite spännande på ett sätt.

Talare 1 [00:46:37]: Jo spännande och också läskigt så.

Intervjuare 1 [00:46:39]: Ja, precis. Ja.

Talare 1 [00:46:46]: Jag pratar på.

Intervjuare 1 [00:46:49]: Men det är lugnt, men vi börjar väl närma oss slutet här, alltså är det någonting som du skulle vilja säga någonting mer om, vi har tid så att? Jag har fått svar på de här frågorna som jag hade här, men det finns ju också utrymme för den personliga berättelsen om det är någonting som du vill lägga till eller så?

Talare 1 [00:47:11]: Ja, nej men, nej, jag vet inte, det är på något sätt, Göteborg för mig, det är lite grann också för mig personligen en, på ett sätt målet på en väldigt lång resa såhär med studierna och drömmen om att bli biolog och jobba med djur och såhär. Så att det har varit någonting som jag har siktat på och drömt om väldigt länge, sådär.

Intervjuare 1 [00:47:39]: Redan som barn då eller?

Talare 1 [00:47:42]: Nja, som barn så var det kanske inte så mycket Göteborg, men som biolog, absolut, absolut, och sen så blev det ju krokiga vägar på grund av, ja, studier, att det inte gick så bra som jag hoppats på och sen att, ja, olika sjukhusvistelser och sånt som fördröjde och såhär. Så att, men biolog, eller att jag skulle syssla med djur, det har alltid varit, på ett sätt, antingen det eller så blir det ingenting, såhär.

Intervjuare 1 [00:48:14]: Men det är häftigt att du har hamnat här, nu då, att du har fått till det så.

Talare 1 [00:48:18]: Ja, verkligen, och just det här med Nordens ark har varit så fantastiskt faktiskt, och också egentligen hela biologiutbildningen att jag har fått vara ute mycket på exkursioner och se massa fantastiska saker, det känner jag med Göteborg överhuvudtaget, att här har jag upplevt så mycket, ja men dels såna här aktivistgrejor, liksom mötena med människor, men också det här med studierna och åka, genom studierna här då så kunde jag vara på, läsa sommarkurser på Tjärnö.

Intervjuare 1 [00:48:52]: Jaha.

Talare 1 [00:48:53]: Hade en fantastisk sommar där, med 30 grader varmt nästan varje dag liksom, var ute med båt varje dag, såhär. Och men också här då att man, ja att lära sig så mycket.

Intervjuare 1 [00:49:08]: Är det någonting du drömmer om?

Talare 1 [00:49:11]: Ja det är väl jobb på typ Nordens ark eller något sånt där, men också kunna, det är mycket så där, det är kunna få till ett bättre samhälle och bättre värld, det låter

kanske lite såhär, men det är väldigt mycket det som jag känner är meningen med att leva, att försöka göra det bättre än vad det var innan så att säga.

Intervjuare 1 [00:49:42]: Är det något du är rädd för?

Talare 1 [00:49:43]: Ja, det är ju det här, splittringen.

Intervjuare 1 [00:49:47]: Att samhället håller på och spricker?

Talare 1 [00:49:48]: Ja, och att, också det här som jag tycker är så fult, man ställer utsatta grupper mot varandra mer och mer, det, och det är väl det som jag känner att jag motverkar med mina vänner då, att man också som, nyss gått med i Tillsammansskapet, ett förbund som har det här, ett socialt löfte där man i princip lovar att inte ställa grupper mot varandra, utan vi kämpar för, vi delar varandras kamper liksom, vi kämpar med varandra och för varandra så att säga, och det är.

Intervjuare 1 [00:50:21]: Är det någon slags ideell förening eller?

Talare 1 [00:50:23]: Det är ett förbund som finns i olika städer i hela Sverige då, som håller på och växer.

Intervjuare 1 [00:50:32]: Men vad är det för människor som, är det utsatta grupper som blir medlemmar där då eller?

Talare 1 [00:50:36]: Ja, det är både, ja.

Intervjuare 1 [00:50:36]: Är det individer eller organisationer eller?

Talare 1 [00:50:39]: Ja, ja det är både och så att säga, men sen, som nu här, jag gick ganska nyss med här då, och här verkar det mer vara, det har varit körskola men också varit lite språkcaféer och sådär, så meningen är ju att verka för sammanhållning i samhället då på olika sätt. Och jag tror att varje lokal grupp har liksom sina sätt. Men det är det, det gäller att mötas över de här, att man möter människor i olika situationer så att man ser att, men asylsökande är inte liksom generellt några farliga liksom våldtäktsmän eller, och vi som sitter i rullstol vi är vanliga människor också så att säga, alltså. Jag tror att det är mycket det som, ja.

Intervjuare 1 [00:51:34]: Ja jag håller med, jag tror också det att en nyckel är faktiskt att överhuvudtaget mötas.

Talare 1 [00:51:40]: Ja, lär känna.

Intervjuare 1 [00:51:42]: Komma undan den här liksom första, vad ska vi säga.

Talare 1 [00:51:48]: Se vad det är man kämpar med också, och se varför sitter den här människan och pratar här och ber om pengar, och varför, och hur är det egentligen att vara asylsökande, det hör man ju också om de här som tror att de, eller tycker liksom att ja men

de är ju bara här i flera år utan att göra någonting, ja det beror också på att de får inte börja jobba förrän de har fått uppehållstillstånd eller börja på SFI förrän de fått det, alltså.

Intervjuare 1 [00:52:14]: Det är lite moment 22?

Talare 1 [00:52:17]: Ja, det är såhär, man får se att det finns en bakgrund till det hela också.

Intervjuare 1 [00:52:23]: Ja nej men jag tror också att det är ett sätt att komma vidare, att mötas, att få ett ansikte på och lära känna människan.

Talare 1 [00:52:33]: Mm, det tror jag är väldigt viktigt överhuvudtaget om det ska bli något, ja.

Intervjuare 1 [00:52:40]: Ja, men bra, känner mig helt nöjd, så då avslutar vi väl det.

[bandningen slutar]